

turde have Væren af først at have sat i Værk, men med Hensyn til hvilket den sikkert vil finde Efterlignere. Idet vi ere gaaede ud herfra, ere vi fremdeles naaede til den Overbevisning, at Tiden er kommen til at give denne Virksomhed en fastere og mere blivende Ordning, end den har haft, saa længe den var henlagt til en Kommission, der skulde gøre Prøver og indhøste Erfaringer. Vi have fremdeles opnaaet fuld Enighed om Karakteren af den faste Ordning, som vi mene at burde foreslaa, og vi have givet denne Enighed Udtryk i det hermed følgende Forslag til Oprettelse af et offentligt Institut for talelidende, hvilket vi derfor indstille til fornøden Sanktion.

Ordningen, som vi foreslaa, bygges, som det vil ses, paa det Grundlag, paa hvilket der er virket i de nu forløbne to Prøveaar, idet de Erfaringer, vi have høstet, ere benyttede til videre Udvikling og Væmpelse af dette Grundlag i de Retninger, hvor vi have skønnet, at det var fornødent eller ønskeligt. Vi have dernæst haft Øje for, at senere Erfaringer kunde medføre yderligere Ændringer i Grundlaget, og have derfor formet Forslaget saaledes, at det ikke hindrer eller lænkebinder Fremtiden i at paavirke Ordningen eller Metoden for Behandlingen. I det store og hele vil den Virksomhed, som udfoldes, hvis vort Forslag bifaldes, vise sig som Fortsættelse af den stedfundne Prøvevirksomhed. Kun Ledelsen bliver for saa vidt en anden, som undertegnede Formand for Tilhønskommissionen træder tilbage fra direkte Medvirken, medens jeg som Direktør for Døvstummeinstituttet beholder det overordnede Tilhyn. Den direkte Ledelse lægges i Forstanderen for Døvstummeinstituttets Haand i Forbindelse med en af Ministeriet dertil antagen Læge, — altsaa de to efter Forholdets Natur til aktiv og virksom Ledelse udpegede Medlemmer af Tilhønskommissionen. Jeg forudsætter nemlig, at Ministeriet vil finde det rigtig at antage Dr. med. Mygind, der nu i de to forløbne Prøveaar har været Medlem af Tilhønskommissionen, til som Læge at deltage med Forstanderen i Ledelsen efter vort Forslags Ordning. Jeg maatte for mit Bedkommende meget anbefale dette, da Hr. Dr. med. Mygind har gjort denne Sag til Genstand for et videnskabeligt Studium og vistnok er den eneste danske Læge, der hermed forbinder den praktiske Indsigt, som de to Prøveaar have forskaffet ham. Jeg har med dette for Øje indstændigt opfordret Hr. Dr. Mygind til ikke at undrage Instituttet sin vedvarende Medvirkning under den ny Ordning, og jeg er meget glad ved at kunne udtale, at han har erklæret sig villig hertil, trods megen anden tidkrævende Virksomhed. Naar Ledelsen lægges i Pastor Heibergs og Dr. Myginds Hænder, føler jeg mig fuldstændig sikker paa, at den paa heldbringende Maade kan og vil blive fortsat og bevare den Tilslutning i den offentlige Mening, som jeg tror, at Sagen alt nu har vundet, og særlig den Tillid hos de stammende og talelidende, som ikke kan undværes.

Idet jeg med disse Bemærkninger skal indstille vort Forslag til Sanktion, skal jeg med Hensyn til Budgettet for „Statens Institut for talelidende“, som det vil stille sig under de ny Forhold, henvise til det Forslaget bilagte Budgetudkast og deri givne Forklaringer med Hensyn til de enkelte Poster. Det vil heraf ses, at nogen Forøgelse af Statsstilskuddet vil udkræves. Men den Sum af Statskassen, der paaregnes, er dog i sig selv overordentlig beskedent, naar henses til det Gode, Instituttets Oprettelse vil staafe. Forøgelsen af Udgiften skyldes flere Omstændigheder, blandt hvilke jeg skal fremhæve, at der, dels fordi Lederne af et varigt Institut ikke bør virke uden Vederlag, dels fordi Sekretærsforretningerne ere tiltagne og fremdeles kunne ventes at ville tiltage meget betydeligt, har maattet paaregnes Honorarer til Forstanderen (hvor Sekretærhjælp er iberegnet) og til Lægen, samt at et varigt Institut ikke kan undvære en „Hjælpe lærer“, der, naar det paatræbes, er i Stand til at forestaa de paagældende Kursus og i øvrigt overtage den Del af Undervisningen, som Læreren ikke kan overkomme. Det er en Selvfølge, at der om det forøgede Statsstilskud maa optages Forslag paa Finanslovsforslaget, og jeg indstiller derfor, i Forbindelse med Indstillingen om Forslagets Sanktion, at der maa ske de fornødne Skridt fra Ministeriets Side til Opnaaelse af den forøgede Bevilling.

Hermed skal jeg paa Tilhønskommissionens Vegne tillade mig paa det bedste at anbefale vort Forslag til Ministeriet.

Kjøbenhavn, den 16de November 1897.

Paa Tilhønskommissionens Vegne

G o o s.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.